

жество облаче и брата си Стефана въ порфирѣ
 царскѣ, и вѣнецъ на главѣ-тѣ му възложи,
 скиптеръ му вѣржи, и мечъ царскій му прѣпо-
 жа, първобѣичанный краля го нарече. Въ другой
 день пакъ събра прѣподобный сичкы белможы съ
 новобѣичаннаго, и ги поучи въ Сѹмвола на вѣ-
 рѣ-тѣ и въ заповѣды Божїи и любовь къмъ
 новобѣичаннаго краля да имѣтъ. Овѣди сичкы
 тамошны страны поучава и укрѣпава въ вѣрѣ. Ка-
 то чю царь унгарскій че Сърбскій краля прѣм неза-
 вышность, безъ негово изгласїе кое-то не бѣ прѣж-
 де въ Сърбскѣ-тѣ държавѣ, завидѣ му и акто на
 брань ѿ кызаря. Като чю сватый [понеже не о-
 бычаше крѣвопролитїе] незлавно при краля ун-
 гарскаго отиде, за да го примиря, и тѣмъ какко
 то пророкъ Илїа сведи мразъ въ сѣдѣхъ лѣто;
 тѣмъ като ѿ Богу помолн, облакъ студенъ отъ
 небо-то падна съ поледицѣ, и опредѣленно-то
 мѣсто съ вода, замрзла. Тогази царь унгар-
 скій доиде въ чувство и поклонилъ сватому,
 проси и прощенїе, и на краля Стефана миръ про-
 бодн. Като ѿ бърна прѣподсвиный Сабба въ ар-
 хїепникопїѣ-тѣ си, братъ му новобѣичанный ѿ
 разболѣ, и тутакъи проводи за прѣподобнаго Са-
 ббѣ да го облаче въ ангелскій [иноческїй] об-
 разъ, обаче прѣдн да стигне прѣподобный Сабба